

Sygn. akt II CNP 6/18

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 29 maja 2018 r.

skargi K.S.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w P. z dnia 1 października 2015 r.,

sygn. akt X Ga [...] /15

wydanego w sprawie z powództwa K.S.

przeciwko „P...” Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością

w Z.

o zapłatę,

1. odrzuca skargę;

2. zasądza od K.S. na rzecz „P...” Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z. kwotę 1800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania wywołanego skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 1 października 2015 r., sygn. akt X Ga [...]15, Sąd Okręgowy w P. oddalił apelację powoda K.S. od wyroku Sądu Rejonowego w Z. z dnia 4 lutego 2015 r., sygn. akt V GC [...]13, w sprawie przeciwko „P...” Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Z.

W dniu 3 listopada 2017 r. powód wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku z dnia 1 października 2015 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁶ § 1 k.p.c., skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wnosi się w terminie dwóch lat od uprawomocnienia się wyroku objętego skargą. Skargę wniesioną po upływie terminu Sąd Najwyższy odrzuca na posiedzeniu niejawnym (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

W niniejszej sprawie skarga została skierowana przeciwko wyrokowi Sądu drugiej instancji oddalającemu apelację powoda. Zaskarżony wyrok zapadł w dniu 1 października 2015. Wyrok ten stał się prawomocny w dniu jego wydania i ogłoszenia, gdyż nie przysługiwał od niego środek odwoławczy lub inny środek zaskarżenia (art. 363 § 1 k.p.c.). Błędne jest założenie skarżącego, że przedmiotowy wyrok miał się stać prawomocny dopiero w dniu jego doręczenia skarżącemu, tj. w dniu 4 listopada 2015 r. Dwuletni termin do wniesienia skargi od wyroku z dnia 1 października 2015 r. upłynął w dniu 1 października 2017 r., a nie w dniu 4 listopada 2017 r.

Odrębnie należy wskazać, że zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Niespełnienie tego wymagania uzasadnia odrzucenie skargi bez wzywania do jej uzupełnienia w tym zakresie (art. 424⁸ § 1; por. także np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 2007 r., V CNP 8/07, niepubl.).

Skarga wniesiona w niniejszej sprawie nie spełnia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. Skarżący ograniczył się do wskazania, że wykorzystał wszystkie możliwości procesowe - dostępne w normalnym toku instancji w celu wyeliminowania z obrotu prawnego wadliwego orzeczenia, zaś wywiedzenie skargi kasacyjnej było niedopuszczalne z uwagi na zbyt niską - poniżej 50.000 złotych - wartość przedmiotu sporu. Skarga nie zawiera odniesienia się do problematyki wznowienia postępowania. W dotychczasowym orzecznictwie Sądu Najwyższego za brak zachowania wymagania ujętego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. uznano sytuację, w której skarżący - powołując się na brak możliwości wniesienia skargi kasacyjnej oraz skargi o wznowienie postępowania - poprzestał na tym stwierdzeniu, nie czyniąc zadość obowiązkowi „wykazania” (a nie jedynie wskazania) braku możliwości wzruszenia orzeczenia za pomocą innych środków prawnych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 października 2014 r., IV CNP 16/14, nie publ.). Treść zawartego w skardze stwierdzenia jest nie tylko niekompletna, lecz ponadto zbyt lakoniczna, by mogła wystarczyć do spełnienia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., co znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Sądu Najwyższego na gruncie analogicznie sformułowanych skarg (por. postanowienia: z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 17 oraz z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 140).

Skarga powoda podlegała wobec tego odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c., ponieważ została wniesiona po upływie terminu i nie spełniała wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.

O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 w związku z art. 99 i art. 108 § 1 w związku z art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c.

jw

ał